

[Hans Nielsen.]

Medlemmer ønsker, vi vedblivende skal være paa Linie med. Jeg ved, at der ligger ca. 80 Toldforslag udarbejdet af Industri-raadet, og hvis disse Forslag blev gennemført, vilde Danmark paa en Gang skifte om og gaa over i de højprotektionistiske Staters Række. Noget saadant tror jeg ikke lader sig gøre her i Landet. Det vilde sikkert heller ikke være ønskeligt, thi der er jo ingen, der kan faa Øje paa de Velsignelser, som har fulgt de Forenede Stater, Tyskland og andre højprotektionistiske Lande, der i Øjeblikket har en Arbejdsløshed, som er langt større, end noget andet Land kan opvise. Jeg tror derfor ikke, det er muligt at gaa den Vej. Det Forslag, som ligger her fra Regeringens Side, fører os heller ikke ind paa denne Vej, tværtimod.

Det vilde føre alt for vidt, hvis jeg vilde gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg vil dog gerne overfor ærede Medlemmer fremdrage en ganske enkelt Vare og sige et Par Ord om den, fordi Stillingen med Hensyn til den er typisk for hele det forvirrede, kaotiske Handelssamkvem, der hersker mellem Landene i Øjeblikket. Jeg sigter til Gummistøvler. Efter Lovforslaget forhøjes Tolden paa Gummistøvler til det dobbelte, fra 50 Ø. til 1 Kr. pr. kg. Der er maaske nok nogle, som vil synes, at dette er en urimelig Bestemmelse, men jeg skal til Vejledning i saa Henseende give et Par Tal fra August Maaned vedrørende Indførsel her til Landet af Gummistøvler. Den var fra Tyskland ca. 6 000 kg til en Pris af 4 Kr. 30 Ø. pr. kg. Fra Storbritannien 14 000 kg til en Pris af 2 Kr. 70 Ø. pr. kg. Fra Sverige 40 000 kg til en Pris af 3 Kr. 60 Ø. pr. kg. Fra Polen 400 kg til en Pris af 2 Kr. 50 Ø. pr. kg. Fra Kanada 4 000 kg til en Pris af 3 Kr. 90 Ø. pr. kg. Fra U. S. A. 4 000 kg til en Pris af 3 Kr. pr. kg. Men fra Japan 56 500 kg til en Pris af 1 Kr. 31 Ø. pr. kg. Ærede Medlemmer vil se, at Prisen for Japans Vedkommende er mindre end en Trediedel af Prisen for Tysklands Vedkommende, og den er langt, langt mindre, end hvad noget andet Land er i Stand til at sælge denne Vare til. Jeg kan forsikre for, at selv om de 500 Arbejdere, som vi beskæftiger her i Landet nede i Køge, begyndte at arbejde gratis, og selv om de vilde gaa uden Klæder og æde Græs, vilde de ikke være i Stand til at producere Gummistøvler til den Pris, som Japan sælger dem til her i Danmark. Det er et typisk Billede for Handelssamkvemet mellem Landene i Øjeblikket. Der ligger i det ene Land uhyre Masser af een Vare, i det andet Land uhyre

Masser af en anden Vare, som man for enhver Pris vil af med, ligegyldig næsten hvad man faar for den, og saa skyder man dem over Grænsen, hvor det er muligt at komme over med dem. Hvis denne Udvikling fik Lov til at gaa sin Gang fuldstændig uhindret, vilde et Land som Danmark, der holder paa en forstandig og fornuftig Toldpolitik, efterhaanden kunne lukke hver eneste Virksomhed, og det er der dog vist ingen her i Landet, der til syvende og sidst ønsker.

Den anden Side af dette Lovforslag er den finansielle. Kronefaldet har jo paatørt Staten meget betydelige Udgifter til forøgede Renter og Afdrag paa den udenlandske Statsgæld. Nu kommer den højtærede Minister og foreslaar, at vi ad indirekte Vej tilvejebringer ca. 5 Mill. Kr. til dette Formaal. Jeg synes, at det er en indirekte Skat, som vi maa tage som en af Krisetidens sure Frugter. Man kan ikke sige, den er morsom, men den er dog heller ikke værre, end at man er i Stand til at tage den her i Danmark, og jeg vil anbefale, at vi hurtigst muligt gennemfører dette Lovforslag, saaledes at vi forhindrer den Spekulation, som kan opstaa, medens Rigsdagen sidder og taler om en Sag som denne.

Himmelstrup: Den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, gjorde en Bemærkning om, at det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, havde indledet denne Forhandling med at protestere og sandsynligvis vilde fortsætte med at deklamere. Jeg formoder, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tænker paa, at Partiet Venstre i Gaar ikke mente, at det var rigtigt at fremme Behandlingen af det Lovforslag, som vi her har til Behandling, og som den højtærede Finansminister var færdig med at forelægge i Gaar ved Totiden, saaledes at det kunde komme til første Behandling allerede i Eftermiddagsmøde Kl. 3. Jeg ved særdeles godt, at det mange Gange tidligere har været Skik og Brug, at Toldlove, i det mindste partielle Toldlove, var Genstand for en meget hurtig Behandling i dette høje Ting paa Grund af Faren og Frygten for Spekulation i en forøget Vareindførsel, naar der regnedes med voksende Beskyttelse og Beskatning af de paagældende Varer. Jeg anser dog denne Fremgangsmaade for uheldig og mener, at den kun kan forsvares, naar denne Fare virkelig er til Stede. Den er uheldig, fordi Rigsdagen nødvendigvis ikke kan faa det Indseende med Enkelthederne i et saadant Toldlovsforslag, hvor det mange Gange drejer sig om store Værdier og store Interesser, som